

و خواستار ایجاد تناسب در پرداخت مبالغ متناسب‌سازی میان خود و بازنشستگانی شدند که بر اساس ۳۰ سال، ۳۵ سال و بیشتر سابقه بیمه‌پردازی داشته‌اند.

این تجمعات در اعتراض به عدم تطابق حداقل مستمری با ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی، اجرای متناسب‌سازی به شکل ناهماهنگ با صندوق‌های کشوری و لشگری، بی‌توجهی دولت به پرداخت مطالبات سازمان تامین اجتماعی، تطابق نداشتن مبالغ متناسب‌سازی و نحوه محاسبه مستمری میان بازنشستگان همکار تامین اجتماعی و غیرهمکار، اجرا نشدن متناسب‌سازی برای بازنشستگان سال ۹۹، عدم مشارکت برابر ذی نفعان در ساختار مدیریتی تامین اجتماعی، محقق نشدن واگذاری سهام شستا به بازنشستگان، پرداخت مزایای دوران اشتغال به بازنشستگان مناطق جنگی و عملیاتی، نبود سطح بندی در خدمات درمانی و باز شدن پای بیمه تکمیلی به درمان تامین اجتماعی و افزایش نیافتن مستمری در چند نوبت از سال برای پوشش تورم تجمع کردند

در این روز بازنشستگان فریاد می‌زدند: بازنشسته تامین اجتماعی از خط فقر به خط مرگ رسیده است - دولت وظیفه دارد و باید اموال به غارت رفته بازنشستگان را جبران کند - حقوق مکفی و تامین رفاه برای بازنشستگان اصل مسلمی ایست - حقوق‌های نجومی در تامین اجتماعی یک ظلم آشکار است!

حرکت اعتراضی بازنشستگان تامین اجتماعی، واکنش جمعی به سیاست های تبعیض آمیزی بود که نوبخت و گروه دلان دست چین شده اش برای تفرقه اندازی و ایجاد تبعیض بین بازنشستگان لشکری و کشوری و تامین اجتماعی و همکار و غیر همکار پدید آورده بود. قانون مدیریت خدمات کشوری که در مورد بازنشستگان سال ها خاک خورد، پس از چند سال اعتراضات بازنشستگان سرانجام چنان از سوی نوبخت به اجرا گذاشته شد که گروه‌های مختلف بازنشستگان را با دریافت هایی حداقلی به جان هم انداخته و از این طریق آنها را منزوی ساخته و قدرت اعتراض شان را درهم بشکند . امروز بازنشستگان تامین اجتماعی برآنند؛ علیرغم شرایط سخت کرونایی با رعایت فاصله ها و استفاده از ماسک تجمعات متوالی در فواصل زمانی برگزار نمایند. اهمیت اعتراضات سریالی در این است که اگر پیگیری شود می تواند ترفند حاکمیت و دلاننش را در تبعیض های کارگزاری شده شان در خصوص اجرای همسان سازی به شکست کشانده و فرصت تازه ای برای اتحاد بزرگ بازنشستگان مطالبه گر از همه بخش ها، از کشوری، لشکری، تامین اجتماعی، فرهنگی تا فولادی و معدنی پدید آورد. این در حالی است که بلافاصله پس از برگزاری تجمع ۲۳ آذر حاکمیت همه نیروهای نفوذی خود را برای درهم شکستن اتحاد عمل بازنشستگان به کار گرفته است. تبدیل زمان برگزاری تجمع دوم را به محور اختلاف نظر و مجموعه وعده های توخالی و تلاش هایی که

مسئولان کانون های بازنشستگی در هماهنگی با خط خانه کارگر برای مقابله با تلاش های مستقل در پیش گرفته اند نمونه هایی از چالش های دشواری است که اکنون بازنشستگان در برابر آن قرار گرفته اند.

حرکت های اعتراضی سریالی برای بازنشستگان که در واقع نماد شکل های خود سامان یابی شبکه ای در عصر شبکه های اجتماعی هستند از این جهت نیز حائز اهمیت است که نه بدهی های کلان دولت به تامین اجتماعی پرداخت شده، نه تناسبی بین افزایش پیش بینی شده برای حقوق و مستمری سال آینده با تورم شدیدی که در پیش است وجود دارد. فقط حرکت های اعتراضی سریالی گسترده و نیرومندی که مستقلا بر پایه فصل مشترک های مطالباتی گروه های مختلف مطالبه گران شکل گرفته باشد می تواند جلوی ادامه سقوط فاجعه بار قدرت خرید اکثریت عظیم و دهها میلیونی کارگران و زحمتکشان را بگیرد. بازنشستگان تامین اجتماعی که بخش اصلی آنها را حداقل بگیران تشکیل می دهند اگر بتوانند در خصوص زمان تداوم اعتراضات و مطالبات اصلی و مرکزی خود به توافق برسند و از فرصت های موجود برای مشارکت هر چه وسیع تر بازنشستگان در تجمعات اعتراضی در تهران و شهرستان ها بهره برداری نمایند، می توانند قطار حرکت های نیرومند مطالباتی را بار دیگر به حرکت در آورند.

روزشمار کارگری هفته شماره ۳۹ را از سایت روزشمار کارگری، لینک زیر می توانید دنبال کنید!
<http://karegari.com/maghalat/2020/12/27/Roozshomar%20kargari%2039%20AmiR.pdf>